

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 815

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 septembrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 512 din 30 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal, ale art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României	2–8	1.480. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	11–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
731. — Hotărâre privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Național SIS	9	1.511. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2	15–16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
252. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 30/2016 privind aprobarea Manualului de procedură pentru implementarea proiectelor finanțate prin măsura 20 „Asistență tehnică” descrisă în capitolul 15.6 din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 512

din 30 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal, ale art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal, ale art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Koca Cidem Asan în Dosarul nr. 22.673/212/2016/a20 al Judecătoriei Constanța — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.720D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal, întrucât legiuitorul este liber să stabilească un regim sancționator în vederea recuperării prejudiciului cauzat prin faptele incriminate ca infracțiuni. Consideră că se aplică, *mutatis mutandis*, considerentele Deciziei nr. 750 din 21 noiembrie 2019, paragraful 13, referitoare la o situație similară reglementată de prevederile art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005. De asemenea, solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, deoarece sechestrul asigurător se instituie tocmai în scopul împiedicării suspectului sau inculpatului să zădărnicească recuperarea prejudiciului și, respectiv, al restabilirii situației anterioare săvârșirii faptei penale. Arată că textul de lege menționat nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție, întrucât, deși reglementează o limitare adusă dreptului de proprietate privată, aceasta este permisă, fiind stabilită pe o perioadă de timp limitată și justificată de un interes general, și anume recuperarea prejudiciului suferit de persoanele vătămate. În continuare, referitor la dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 106 și nr. 113 din 25 februarie 2020. În fine, în ceea ce privește

dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006, susține respingerea ca inadmisibilă a excepției, întrucât textul de lege este criticat pe motivul lipsei de corelare cu reglementarea circumstanțelor agravante din cuprinsul art. 77 din Codul penal. Or, Curtea Constituțională nu se poate pronunța în cadrul controlului de constituționalitate asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra criticilor ridicate în raport cu prevederile Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 22.673/212/2016/a20, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal, ale art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.** Excepția a fost ridicată de Koca Cidem Asan cu ocazia soluționării unei cauze privind tragerea la răspundere penală a inculpaților pentru săvârșirea unor infracțiuni asimilate contrabandei, prevăzute și pedepsite de dispozițiile art. 270 alin. (3) raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006, cauză în care procurorul a dispus măsuri asigurătorii.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal sunt constituționale dacă se aplică până la începerea dezbaterilor în primă instanță, întrucât, altfel, încalcă dreptul la un proces echitabil și principiul fundamental referitor la realizarea justiției prin instanțele judecătorești, consacrate de prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 126 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că, la primul termen de judecată, prejudiciul nu poate fi considerat cert doar pentru că este menționat în rechizitoriu — de cele mai multe ori fără probațiune —, întrucât justiția nu se realizează prin parchete, ci prin instanțele judecătorești. În cursul cercetării judecătorești este posibilă administrarea de probe noi, astfel că pot interveni modificări atât cu privire la încadrarea juridică a faptei, cât și în ceea ce privește partea civilă.

6. Referitor la dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, autoarea excepției consideră că acestea sunt constituționale dacă se recunoaște dreptul suspectului/inculpatului de a vinde, sub supravegherea procurorului ori a instanței, bunurile aflate sub sechestrul asigurător, în scopul acoperirii pagubei și a cheltuielilor de judecată. În caz contrar, textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. Arată că suspectul/inculpatul are un interes legitim de a vinde, până la primul termen de judecată, bunurile care fac obiectul

măsurii asigurătorii, și anume acela de a acoperi integral prejudiciul material cauzat prin infracțiune și de a beneficia de circumstanța atenuantă legală prevăzută de dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal sau de o circumstanță atenuantă judecătorească sub acest aspect, având în vedere faptul că rațiunea sechestrului asigurător este tocmai garantarea acoperirii prejudiciului. Menționează că valorificarea prin licitație publică a bunurilor sechestrate, la rămânerea definitivă a hotărârii penale, exclude beneficiul recunoscut de prevederile art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal.

7. În ceea ce privește dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, care prevăd faptele asimilate infracțiunii de contrabandă, susține că textul de lege criticat este constituțional dacă regimul sancționator nu este cel stabilit de prevederile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006, ci cel prevăzut de dispozițiile art. 270 din Codul penal, care incriminează fapta de tănuire, întrucât altfel se încalcă egalitatea în fața legii și dreptul la un proces echitabil, principii consacrate de prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție. În acest sens, arată că infracțiunea de contrabandă în forma tipică, descrisă în dispozițiile art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006, implică încălcarea a două componente, regimul de frontieră și regimul de impozitare. Or, infracțiunea de contrabandă asimilată, reglementată de prevederile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, are același regim sancționator ca și fapta tipică, deși intensitatea vătămării și gradul de pericol social sunt mai reduse, întrucât fapta incriminată vizează numai încălcarea regimului de impozitare. Consideră că astfel se aduce atingere principiului din dreptul penal referitor la pedepsirea infractorilor în raport cu gravitatea faptelor comise. Susține că, în cazul participației penale — sub formă de instigare sau complicitate — la săvârșirea infracțiunii de contrabandă tipică, se justifică reglementarea unui regim de sancționare unic, în schimb, „dacă fapta este ulterioară nu poate fi considerată asimilată și având același regim sancționator”. Apreciază că „se încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor dacă pentru toate faptele patrimoniale ulterioare faptei propriu-zise se răspunde juridic conform infracțiunii de tănuire — art. 270 din Codul penal —, iar în cazul contrabandei asimilate, care întrunește configurația tănuirii, se aplică regimul sancționator al contrabandei tipice”. Autoarea excepției arată că tratamentul sancționator criticat nu-și găsește nicio justificare nici sub aspectul bunurilor care fac obiectul infracțiunilor asimilate contrabandei, acestea fiind bunuri de consum, întrucât bunurile periculoase sunt prevăzute expres de dispozițiile art. 271 din Legea nr. 86/2006, care reglementează contrabanda calificată.

8. În fine, susține că, în cazul săvârșirii faptelor asimilate infracțiunii de contrabandă în condițiile reglementate de prevederile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 — și anume de două sau mai multe persoane împreună —, regimul sancționator nu poate fi cel stabilit de textul de lege criticat, ci trebuie aplicată circumstanța agravantă prevăzută de dispozițiile art. 77 lit. a) din Codul penal privind săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună, întrucât altfel se încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei. Consideră că „nu este echitabilă pedepsirea cu 5—15 ani a unei fapte de tănuire de bunuri de consum, după ce se confiscă cele găsite, se impută cele negăsite, se achită TVA, accize, de douăsprezece ori valoarea în vamă și taxe vamale”. Arată că, „de regulă, e vorba de țigarete pe care statul oricum nu le-ar putea impozita, fiind contrafăcute”. Apreciază că legiuitorul trebuie să asigure proporționalitatea

pedepsei prin raportare la fapta ilegală. Or, Legea nr. 86/2006, adoptată cu un an înaintea intrării României în Uniunea Europeană, nu ține cont de evoluția legislației comunitare în materia infracțiunilor de natură fiscală.

9. **Judecătoria Constanța — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, cu privire la dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal, menționează că termenul de „circumstanțe” este folosit în dreptul penal pentru a denumi împrejurări, calități, stări sau situații care însoțesc fapta, contribuind la determinarea gradului de pericol social, la gravitatea și calificarea acesteia sau care privesc situația personală a infractorului, determinând pericolozitatea socială a acestuia, felul vinovăției sale și incidența răspunderii penale. Arată că, în situația în care, până la primul termen de judecată, inculpatul a acoperit doar o parte din prejudiciul material solicitat de partea civilă, însă, în urma deliberării, instanța constată că prestațiile inculpatului sunt acoperitoare față de întreg prejudiciul produs, acțiunea civilă urmând a fi admisă numai în parte, se va face aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal. În ceea ce privește dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, instanța consideră că acestea apără interesele persoanelor prejudiciate prin săvârșirea infracțiunii. Arată astfel că instituirea măsurilor asigurătorii are drept scop apărarea intereselor patrimoniale ale persoanelor vătămate, care reclamă un prejudiciu cauzat prin săvârșirea unei infracțiuni. Subliniază faptul că nici Codul civil și nici Codul de procedură civilă nu prevăd posibilitatea ca persoana al cărei bun este supus unei măsuri de indisponibilizare să îl vândă în vederea acoperirii prejudiciului. Măsurile asigurătorii au fost definite în doctrină ca fiind acele măsuri procesuale care constau în indisponibilizarea, pe parcursul procesului penal, a bunurilor unor persoane, pentru ca acestea să nu le înstrăineze până la sfârșitul procesului și să devină insolvabile. Așadar, măsurile asigurătorii se iau pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor. Referitor la dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, instanța arată că stabilirea pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni este opțiunea legiuitorului, în baza politicii penale pe care o aplică pe teritoriul statului, după o analiză prealabilă a frecvenței săvârșirii unui anumit gen de infracțiuni, a gravității acestora, a urmărilor produse și a relațiilor sociale care trebuie protejate. De asemenea, consideră că nimic nu împiedică reținerea atât a circumstanței generale agravante stabilite de prevederile art. 77 lit. a) din Codul penal, cât și a unor circumstanțe speciale de agravare, astfel cum este cazul infracțiunii de contrabandă prevăzute de dispozițiile art. 274 din Legea nr. 86/2006, respectiv de viol — art. 218 alin. (3) lit. f) din Codul penal, agresiune sexuală — art. 219 alin. (2) lit. f) din Codul penal etc.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, deși prevederile art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal nu au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională s-a pronunțat în repetate rânduri asupra aspectelor invocate de autorul excepției, cu prilejul examinării unor norme similare. Cu aceste ocazii, instanța de contencios constituțional a constatat compatibilitatea dispozițiilor de lege criticate cu prevederile constituționale.

Menționează, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 318 din 18 aprilie 2006, Decizia nr. 529 din 27 iunie 2006 și Decizia nr. 136 din 20 februarie 2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale. Faptul că de reducerea limitelor pedepsei, respectiv de cauza de impunitate reglementate de lege beneficiază numai învinuitul sau inculpatul care acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, nu are semnificația îngrădirii liberului acces la justiție. Cel în cauză are posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate și de a beneficia de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește latura civilă a cauzei, în deplină concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil. Partea interesată are deplina libertate să demonstreze existența sau inexistența, respectiv întinderea prejudiciului, după caz, instanța urmând ca, în temeiul competenței sale constituționale, astfel cum este consfințită aceasta de prevederile art. 126 din Legea fundamentală, să decidă în cauză, pe baza probelor administrate, și asupra laturii civile. În ceea ce privește dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, arată că norma criticată incriminează fapte de contrabandă, această reglementare reprezentând o opțiune de politică legislativă, care nu aduce în niciun fel atingere prevederilor constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal (introduse prin prevederile art. 245 pct. 5 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012), dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală (modificate prin prevederile art. 102 pct. 166 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013), precum și dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006 (introduse prin prevederile art. IX pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010). Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește, în realitate, dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d)

fraza întâi din Codul penal, ale art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra acestor texte de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal: „(1) *Următoarele împrejurări constituie circumstanțe atenuante legale: [...] d) acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, dacă făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanță într-un interval de 5 ani anterior comiterii faptei.*”;

— Art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală: „(5) *Măsurile asigurătorii în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora.*”;

— Art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006: „(3) *Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.*”;

— Art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006: „*Faptele prevăzute la art. 270—273, săvârșite [...] de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin instanțele judecătorești.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, în ceea ce privește dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal, că nu poate fi reținută critica autoarei excepției, potrivit căreia textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin instanțele judecătorești, deoarece nu prevăd existența circumstanței atenuante legale și în cazul acoperirii integrale a prejudiciului material cauzat prin infracțiune după primul termen de judecată și până la începerea dezbaterilor în primă instanță, motivat de faptul că prejudiciul nu poate fi considerat cert la primul termen de judecată, chiar dacă un anumit quantum este menționat în rechizitoriu, în cursul cercetării judecătorești fiind posibilă administrarea de probe noi.

17. Dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal reglementează, cu titlu de circumstanță atenuantă legală, acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată — înțeles ca primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată [art. 374 alin. (1) din Codul de procedură penală] — dacă făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanță într-un interval de 5 ani anterior comiterii faptei. Legiuitorul a urmărit astfel facilitarea recuperării integrale de către persoana vătămată/partei civile a pagubei materiale cauzate prin infracțiune, fără ca reglementarea criticată să

aducă vreo atingere prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției. Curtea observă că dreptul la reducerea limitelor speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, ca urmare a reținerii de către instanța de judecată a uneia sau a mai multor circumstanțe atenuante, este instituit prin dispozițiile art. 76 din Codul penal, care prevăd efectele acestei categorii de cauze de atenuare a pedepsei. Acest drept nu este însă unul fundamental, iar, în temeiul prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul este cel care are competența să stabilească regimul juridic al circumstanțelor atenuante, ca o măsură ce ține de politica penală a statului.

18. În acest sens, Curtea reține existența unei bogate jurisprudențe a sa cu privire la dispozițiile art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care prevăd o cauză de reducere a limitelor de pedeapsă (respectiv o cauză de nepedepsire — în forma în vigoare până la data de 1 februarie 2014), cu caracter personal, constând în acoperirea integrală, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, a prejudiciului material cauzat prin anumite infracțiuni de evaziune fiscală. Textul de lege menționat a fost criticat inclusiv pe motivul că — prevăzând beneficiul cauzei de reducere a pedepsei (respectiv de nepedepsire) numai pentru inculpatul care acoperă integral pretențiile părții civile, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, iar nu și pentru cel care achită contravaloarea prejudiciului ulterior primului termen de judecată (de exemplu, până la pronunțarea unei hotărâri definitive) — aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3), întrucât creează o inegalitate în fața legii, fiind încălcat și dreptul la un proces echitabil. Cu ocazia analizării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă. Principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor infracțiunilor, iar reglementarea unui regim sancționator în funcție de acoperirea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită este expresia firească a principiului constituțional menționat, care impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat (Decizia nr. 932 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Decizia nr. 802 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Decizia nr. 1.053 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Decizia nr. 1.084 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, Decizia nr. 1.594 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010, Decizia nr. 272 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 20 aprilie 2010, Decizia nr. 1.564 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2011, și Decizia nr. 647 din 19 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012).

19. Cu privire la cuantumul prejudiciului cauzat prin infracțiunile de evaziune fiscală, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că este cel care rezultă din actele dosarului, și anume din rechizitoriu sau din actele financiar-contabile existente la dosar. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul este liber să acorde anumite măsuri de favoare cu caracter penal, condiționat de repararea prejudiciului cauzat, tocmai pentru a încuraja comportamentul activ al făptuitorului/învinuitului/inculpatului în sensul diminuării consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite și pentru a repune în circuitul bugetar sumele de bani ce au constituit obiectul prejudiciului (Decizia nr. 1.196 din 30 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 8 noiembrie 2010).

20. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 instituie o măsură de politică penală determinată de specificul infracțiunilor de evaziune fiscală, respectiv de necesitatea recuperării, cu celeritate, a sumelor datorate bugetului general consolidat și nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil. Faptul că de reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege beneficiază numai inculpatul care acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, nu are semnificația îngrădirii accesului liber la justiție, întrucât persoana în cauză are posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești, în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, și de a beneficia de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește latura civilă a cauzei, având, în concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil, deplina libertate să demonstreze în fața instanței de judecată — singura care, în temeiul competenței sale constituționale, astfel cum este consfințită aceasta de prevederile art. 126 din Legea fundamentală, poate decide și asupra laturii civile a cauzei penale, pe baza probelor administrate — existența, inexistența, respectiv întinderea prejudiciului. Astfel, Curtea a respins critica potrivit căreia partea civilă, respectiv, statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, are un drept absolut în stabilirea în mod unilateral a pretențiilor într-un proces ce are ca obiect săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, întrucât instanțele de judecată au competența de a cenzura deciziile organelor de urmărire penală în ceea ce privește latura civilă a cauzei, inclusiv cu privire la efectuarea unor plăți nedatorate către bugetul de stat (Decizia nr. 750 din 21 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 3 februarie 2020, paragraful 13, și Decizia nr. 179 din 28 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 20 mai 2019, paragrafele 31—33).

21. Considerentele mai sus arătate, care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005, pronunțată de Curte prin deciziile citate anterior, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză cu privire la dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal, față de care au fost formulate critici similare.

22. Mai mult, Curtea reține că — așa cum a statuat în jurisprudența sa — persoana vătămată este cea care hotărăște cu privire la cadrul procesual de realizare a pretențiilor sale, fie sesizând instanța civilă, fie alăturând acțiunea civilă acțiunii penale, în această din urmă ipoteză tot ea fiind în măsură să aleagă momentul exercitării dreptului de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare, cu respectarea însă a termenului-

limită prevăzut de dispozițiile art. 20 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, respectiv până la începerea cercetării judecătorești, care este legată de momentul administrării efective a probelor în fața instanței de fond. Așadar, nici procurorul și nici instanța de judecată nu pot limita disponibilitatea acțiunii civile și nu se pot subroga în drepturile persoanei vătămate, organele judiciare având, potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, obligația să informeze persoana vătămată că se poate constitui parte civilă în procesul penal, în condițiile dispozițiilor art. 111 din Codul de procedură penală — la începutul primei audieri, când persoanei vătămate i se aduc la cunoștință drepturile și obligațiile sale —, ale art. 353 din acest cod — prin citarea persoanei vătămate pentru primul termen de judecată, cu mențiunea că se poate constitui parte civilă până la începerea cercetării judecătorești — și ale art. 374 alin. (3) din același cod — la primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, când președintele pune în vedere persoanei vătămate că se poate constitui parte civilă până la începerea cercetării judecătorești. Curtea a reținut, astfel, că formularea cererii de constituire ca parte civilă declanșează acțiunea civilă, în același timp luând naștere și contraacțiunea (de apărare) a celor împotriva cărora este îndreptată acțiunea civilă, subiecte pasive ale acțiunii civile putând fi inculpatul și partea responsabilă civilmente (Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 22 iunie 2017, paragrafele 16—18).

23. Așadar, Curtea constată că, în cazul în care partea civilă mărește întinderea pretențiilor sale ulterior primului termen de judecată, până la terminarea cercetării judecătorești în primă instanță — mărire ce trebuie dovedită —, aceasta nu înseamnă că textul de lege criticat este neconstituțional sau lipsit de eficacitate, întrucât posibilitatea instanței de a face aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal este condiționată numai de acoperirea pretențiilor părții civile astfel cum au fost ele exprimate și stabilite până la primul termen de judecată, așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa cu privire la dispozițiile art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 (Decizia nr. 179 din 28 martie 2019, precitată, paragraful 38).

24. Cu privire la dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, Curtea observă că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 463 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, reținând, în paragrafele 13—14, că măsurile asigurătorii sunt măsuri procesuale cu caracter real care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile care aparțin suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestrului asupra acestora în vederea confiscării speciale, a confiscării extinse, executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță

motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal. Curtea a constatat că sechestrul este o măsură asigurătorie de drept penal, iar nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite, neavând așadar caracter punitiv, ci eminentement preventiv. De altfel, potrivit prevederilor art. 107 alin. (3) din Codul penal, măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

25. Prin Decizia nr. 463 din 27 iunie 2017, mai sus citată, paragrafele 15 și 16, Curtea a constatat că, prin instituirea sechestrului, proprietarul bunurilor pierde dreptul de a le înstrăina sau greva de sarcini, măsura afectând, așadar, atributul dispoziției juridice și materiale, pe întreaga durată a procesului penal, până la soluționarea definitivă a cauzei. Totodată, Curtea a observat că sechestrul asigurător poate afecta și atributele de *usus* și *fructus*, atunci când bunurile sechestrate trebuie ridicate în mod obligatoriu și predate pentru păstrare unor instituții de specialitate [art. 252 alin. (2), (3), (4) și (5) din Codul de procedură penală] ori atunci când au fost puse sub sigiliu și se desemnează un custode [art. 252 alin. (9) din același cod]. Așadar, interzicerea până la soluționarea definitivă a cauzei a transferului, distrugerii, transformării, înstrăinării, deplasării bunurilor asupra cărora s-a instituit sechestrul, asumarea temporară a custodiei sau controlului asupra acestor bunuri afectează dreptul de proprietate nu numai al suspectului, inculpatului ori persoanei responsabile civilmente, dar și al terților proprietari ai acestor bunuri și care nu au calitate de parte în procesul penal. Referitor la dreptul de proprietate, care este un drept fundamental, garantat prin Constituție, conținutul și limitele acestuia fiind stabilite prin lege, Curtea a statuat, prin decizia citată anterior, că acesta nu este însă un drept absolut prin natura lui, putând fi supus unor limitări rezonabile.

26. În ceea ce privește obiectul măsurilor asigurătorii, acesta este delimitat de dispozițiile art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală, printr-o normă de trimitere la legea civilă. În acest sens, prin Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 8 aprilie 2016, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut, în paragraful 18, că, atunci când procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau instanța instituie sechestrul asigurător, aceștia evaluează prejudiciul produs prin infracțiune, valoarea sechestrată fiind necesară a fi apropiată de cea a bunurilor care ar putea fi confiscate, după stabilirea vinovăției, dacă se apreciază că se impune această măsură. Astfel, măsura asigurătorie, indiferent de organul judiciar care o instituie, trebuie motivată, fiind necesară să se arate, în cuprinsul actului prin care se dispune — ordonanță sau încheiere, îndeplinirea condițiilor legale privind necesitatea dispunerii măsurii și, de asemenea, întinderea prejudiciului sau a valorii necesare pentru care se solicită sechestrul și valoarea care urmează a fi garantată în acest fel. Așadar, dispunerea unei măsuri asigurătorii se face pe baza analizei valorilor implicate în cauză: valoarea prejudiciului, a sumelor probabile ce ar trebui confiscate, bonitatea suspectului/inculpatului, valoarea patrimoniului de care acesta dispune.

27. De asemenea, prin Decizia nr. 463 din 27 iunie 2017, precizată, paragrafele 25 și 26, Curtea a constatat că, pentru a avea eficiență — în sensul împiedicării suspectului/inculpatului să zădărnicească recuperarea prejudiciului și restabilirea situației anterioare săvârșirii faptei penale —, măsurile asigurătorii trebuie dispuse cât mai devreme în cursul urmăririi penale, deci cu mult înainte de a fi stabilită valoarea finală a prejudiciului. Aceasta este rațiunea pentru care organele judiciare au posibilitatea de a institui sechestrul asigurător pe bunurile suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente până la concurența valorii probabile a prejudiciului și a cheltuielilor judiciare, astfel cum este aceasta apreciată la momentul luării măsurii asigurătorii. Pe de altă parte, însă, dacă, în urma administrării întregului probatoriu, se constată că această valoare — devenită, între timp, certă — este mai mică decât cea avută în vedere inițial, sechestrul poate fi restrâns de organul judiciar, din oficiu sau la cererea persoanei interesate. Astfel, Curtea a statuat că dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală nu aduc atingere prevederilor art. 44 din Constituție, întrucât, deși reglementează o limitare a dreptului de proprietate privată, afectând atributul dispoziției juridice și materiale asupra bunurilor indisponibilizate — pe întreaga durată a procesului penal, până la soluționarea definitivă a cauzei — această limitare este una permisă, având în vedere că se aplică în mod nediscriminatoriu, este justificată de un interes general, este necesară obiectivului urmărit de legiuitor și este proporțională cu scopul propus (Decizia nr. 186 din 6 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, Decizia nr. 230 din 14 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 5 aprilie 2007, și Decizia nr. 768 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015, paragraful 20).

28. În același sens sunt și Decizia nr. 894 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 4 martie 2016, și Decizia nr. 146 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018.

29. Deoarece nu au apărut elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții cu privire la dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. Referitor la dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, Curtea constată că și acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 556 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 6 decembrie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Prin decizia menționată, paragraful 35, Curtea a statuat că prevederile art. 270 alin. (3) din Codul vamal asimilează infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni, enumerate în mod limitativ — colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, desfacerea și vânzarea —, care au ca obiect material bunuri sau mărfuri ce trebuie plasate sub un regim vamal, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei. Așadar, din conținutul incriminării rezultă că această infracțiune, prin voința legiuitorului, este asimilată infracțiunii de contrabandă, legiuitorul folosind procedura normei

incomplete pentru a-i întregi conținutul, făcând în acest sens trimitere la pedeapsa prevăzută la alin. (1) al art. 270 din Codul vamal. În acest context, Curtea a constatat că, stabilind o pedeapsă corespunzătoare incriminării din cuprinsul alin. (1) al art. 270 din Codul vamal, legiuitorul a atribuit faptei reglementate de dispozițiile alin. (3) al aceluiași articol același pericol social generic, deși această din urmă infracțiune este doar asimilată/derivată/corelativă (Decizia nr. 824 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 17 februarie 2016, paragrafele 29 și 30, și Decizia nr. 828 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 17 februarie 2016, paragrafele 20 și 21).

31. Așa fiind, prin Decizia nr. 556 din 19 septembrie 2017, mai sus citată, paragraful 36, Curtea a observat că, în ipoteza infracțiunii de contrabandă în forma asimilată, legiuitorul a considerat necesară o sancționare fermă a acesteia, având în vedere actualitatea aspectelor reținute în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, respectiv asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, respectiv produse energetice, alcool și băuturi alcoolice și tutun prelucrat, accelerarea încasării accizelor la bugetul de stat și a diminuării evaziunii fiscale în domeniu, întărirea supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free și instituirea unor pârgii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare. Astfel, Curtea a constatat că, prin adoptarea și menținerea în fondul legislativ activ a acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, prevederile de lege criticate având natura unei norme de incriminare speciale care creează un regim sancționator specific.

32. Tot prin Decizia nr. 556 din 19 septembrie 2017, precizată, paragrafele 37 și 41, Curtea Constituțională a constatat că, prin Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, pronunțându-se asupra unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a stabilit că noțiunea de „contrabandă” din cuprinsul dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 nu echivalează cu infracțiunea de contrabandă prevăzută în alineatele (1) și (2) ale aceluiași articol de lege. Astfel, instanța supremă a statuat că noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a statuat, prin Decizia nr. 17 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2014, că atât în varianta tip, cât și în cazul infracțiunii asimilate contrabandei, fapta reprezintă o infracțiune complexă, prin care se incriminează o modalitate specifică de sustragere de la plata taxelor, și anume prin introducerea sau deținerea bunurilor (atât a produselor accizabile, cât și a celor care nu sunt purtătoare de accize), care au intrat în țară cu încălcarea regimului juridic al frontierei. Deținerea de bunuri accizabile în afara antrepozitului fiscal reprezintă incriminarea generală în cazul omisiunii plății taxelor și impozitelor pentru

acest tip de bunuri, iar infracțiunea de contrabandă (atât în cazul variantei-tip, cât și în cel al infracțiunii asimilate celei de contrabandă) reprezintă o infracțiune complexă ce include în obiectul juridic și în elementul material al laturii obiective atât omisiunea plății aceluiași taxe și impozite, cât și introducerea acestora în țară în mod fraudulos.

33. Astfel, prin Decizia nr. 556 din 19 septembrie 2017, citată anterior, paragraful 48, Curtea Constituțională a concluzionat că pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 este stabilită în acord cu exigențele art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală.

34. În același sens sunt și Decizia nr. 255 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 11 septembrie 2019, Decizia nr. 753 din 21 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 11 februarie 2020, Decizia nr. 106 din 25 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 18 mai 2020, și Decizia nr. 113 din 25 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 14 mai 2020. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

35. Curtea apreciază că dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 nu aduc atingere nici principiului egalității în drepturi. Potrivit jurisprudenței Curții, prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragraful 32, și Decizia nr. 858 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 6 februarie 2019, paragraful 19).

36. Referitor la invocarea dreptului la un proces echitabil, pretins a fi încălcat prin dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 — care constituie o normă de drept penal substanțial —, Curtea reține că acest drept fundamental este aplicabil numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, întrucât din prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale spre a se intra în materia din câmpul dreptului substanțial.

37. În fine, Curtea constată că rațiunile mai sus arătate sunt valabile, *mutatis mutandis*, și cu privire la critica având ca obiect dispozițiile art. 274 teza a doua raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, care stabilesc tratamentul sancționator în cazul săvârșirii faptelor asimilate infracțiunii de contrabandă de către două sau mai multe persoane împreună (Decizia nr. 113 din 25 februarie 2020, paragraful 35).

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Koca Cidem Asan în Dosarul nr. 22.673/212/2016/a20 al Judecătorei Constanța — Secția penală și constată că dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) fraza întâi din Codul penal, ale art. 249 alin. (5) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Național SIS

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar, prin finalizarea unui obiectiv de investiții și reevaluare, și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Național SIS, înregistrat la nr. M.F.P. 159287, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza, în mod corespunzător, datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 31 august 2020.
Nr. 731.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Național SIS, a cărui valoare de inventar se actualizează ca urmare a finalizării unui obiectiv de investiții și reevaluării

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
159287	8.19.01	74-02	Strada Lungă nr. 2, comuna Cristian, județul Brașov	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul Național SIS (CUI) 27493318	4.738.872,64 lei

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Național SIS pentru care s-a schimbat unitatea de administrare

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Unitatea de administrare de la care s-a transmis imobilul	Unitatea de administrare la care s-a transmis imobilul	Adresa imobilului	Valoare de inventar actualizată (lei)
159287	8.19.01	74-02	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul Național SIS (CUI) 27493318	Ministerul Afacerilor Interne — ordonatorul principal de credite (CUI) 4267095	Strada Lungă nr. 2, comuna Cristian, județul Brașov	4.738.872,64 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 30/2016 privind aprobarea Manualului de procedură pentru implementarea proiectelor finanțate prin măsura 20 „Asistență tehnică” descrisă în capitolul 15.6 din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 223.771 din 26.08.2020, întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru PNDR, în baza prevederilor:

— art. 65 și 66 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Deciziei de punere în aplicare a Comisiei nr. 3.508 din 26 mai 2015 de aprobare a programului de dezvoltare rurală al României pentru sprijin din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, cu modificările și completările ulterioare;

— Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 30/2016 privind aprobarea Manualului de procedură pentru implementarea proiectelor finanțate prin măsura 20 „Asistență tehnică” descrisă în capitolul 15.6 din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 și 36 bis din 19 ianuarie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

George Scarlat,
secretar de stat

București, 26 august 2020.
Nr. 252.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 7.368/2020 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al

prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 și 552 bis din 26 iunie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu luna septembrie 2020.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Romică-Andrei Baci,
secretar de stat

București, 27 august 2020.

Nr. 1.480.

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

ale anexe nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

1. După numărul curent 6520 se introduc cinci noi numere curente, numerele curente 6521—6525, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	cod crt.	obs.	denumire produs	forma	concentrație	firmă/fara	DCI	ambalaj	gr. atc	stat_fm	stat_anm	preț producător (lei)	preț ridicata maximal fără TVA (lei)	preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
6521	W66194001		VERDYE 5 mg/ml	PULB. PT. SOL. INJ.	5 mg/ml	FIDELIO FARM — S.R.L. — ROMÂNIA	VERDE DE INDOCIANINĂ	Cutie cu 5 flac. din sticlă, cu opritor din cauciuc, cu capac de Al x 25 mg pulb. pt. sol. inj. (5 ani; după reconstituire, soluția trebuie protejată de lumină și utilizată imediat)	V04CX	MG		2180	2210	2447,05	N	Cant. 87 cutii (cutie x 5 flacoane)	Prețurile sunt valabile până la data de 1.02.2021.
6522	W62899001		ADENOSINE LIFE MEDICAL 5 mg/ml	SOL. INJ./PERF.	5 mg/ml	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	ADENOSINUM	Cutie x 10 fiole a 2 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (5 ani)	C01EB10	MG	generic	430,1	460,1	539,66	N		Prețurile sunt valabile până la data de 10.12.2020.
6523	W62899002		ADENOSINE LIFE MEDICAL 5 mg/ml	SOL INJ./PERF.	5 mg/ml	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	ADENOSINUM	Cutie x 10 flac. a 10 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (5 ani)	C01EB10	MG	generic	1583,11	1613,11	1796,44	N		Prețurile sunt valabile până la data de 10.12.2020.
6524	W61294001		NEXOBRID 5 g	PULBERE ȘI GEL PT. GEL	5 g	MEDIWOUND GERMANY GMBH — GERMANIA	CONCENTRAT DE ENZIME PROTEOLITICE CU BROMELAINĂ	Flacon x 5 g pulbere + flacon x 50 g gel (3 ani)	D03BA03	MO	orfan	4528,37	4558,36	5006,77			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
6525	W66390001		DIGOXIN LECIVA 0,25 mg	COMPR.	0,25 mg	S.C.ZENTIVA—S.A.— ROMÂNIA	DIGOXINUM	Cutie cu 1 bist. X 30 compr. (3 ani)	C01AA05	MG		5,49	6,26	8,46	N	Cant. 696000 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.

2. Numerele curente 129, 130, 131, 555, 1677, 1805, 2326, 2327, 3347, 3639, 3920, 3959, 4406, 4504, 5044, 5885 și 6494 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod ¹ Cim	Obs.	Denumire produs	Forma	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Gr. alc.	Stat_fm	Stat_anm	Preț producător (lei)	Preț ridicată maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
"129	W02947002		ADRENALINA TERAPIA 1 mg/ml	SOL. INJ.	1 mg/ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	EPINEPHRINUM	Cutie cu 10 fiole din sticlă brună cu punct de rupere x 1 ml sol. inj. (1 an)	C01CA24	MG	generic	22,92	26,13	34,18			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
130	W02947001		ADRENALINA TERAPIA 1 mg/ml	SOL. INJ.	1 mg/ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	EPINEPHRINUM	Cutie cu 100 fiole din sticlă brună x 1 ml soluție injectabilă (1 an)	C01CA24	MG	generic	229,25	252,18	307,86			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
131	W00831001	!	ADRENOSTAZIN 1,5 mg/5 ml	SOL. INJ./PERF.	1,5 mg/ 5 ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	CARBAZOCHROMI SALICYLAS	Cutie x 5 fiole x 5 ml soluție injectabilă/perfuzabilă prevăzute cu punct de rupere	B02BX02	MG	generic	13,74	15,66	21,17	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
555	W01529001		ASPATOFORT R	SOL. INJ.		TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	COMBINAȚII	Cutie x 10 fiole x 10 ml soluție injectabilă (2 ani)	A05BAN3	PMG	generic	33,92	38,67	50,58			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
1677	W60414001		DIAZEPAM TERAPIA 5 mg/ml	SOL. INJ.	10 mg/ 2 ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	DIAZEPAMUM	Cutie x 5 fiole x 2 ml soluție injectabilă (2 ani)	N05BA01	MG	generic	12,45	14,19	19,18			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
1805	W02865001		DOXEPIN 25 mg	DRAJ.	25 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	DOXEPINUM	Cutie x 3 blistere PVC/Al x 10 draj. (3 ani)	N06AA12	PMG	generic	23,78	27,11	35,46			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
2326	W05001002	!	FITOMENADION 10 mg/ml	SOL. INJ.	10 mg/ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	PHYTOMENADIONUM	Cutie x 5 fiole din sticlă brună prevăzute cu punct de rupere x 1 ml (2 ani)	B02BA01	PMG	generic	17,43	19,87	26,86	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
2327	W05001002		FITOMENADION TERAPIA 10 mg/ml	SOL. INJ.	10 mg/ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	PHYTOMENADIONUM	Cutie cu 5 fiole din sticlă brună prevăzute cu punct de rupere x 1 ml soluție injectabilă (2 ani)	B02BA01	MG	generic	17,43	19,87	26,86			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
3347	W03959001		LEVOMEPROMAZIN TERAPIA 25 mg	COMPR.	25 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	LEVOMEPROMAZINUM	Cutie x 2 blistere PVC/Al x 10 compr. (3 ani)	N05AA02	PMG	generic	11,91	13,58	18,35			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
3639	W57360001		METOCLOPRAMID TERAPIA 5 mg/ml	SOL. INJ.	5 mg/ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	METOCLOPRAMIDUM	Cutie cu 5 fiole din sticlă brună, prevăzute cu punct de rupere x 2 ml sol. inj. (2 ani)	A03FA01	MG	generic	14,3	16,30	22,03			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
3920	W04542001		NIFEDIPIN RETARD TERAPIA 20 mg	COMPR. ELIB. PREL.	20 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	NIFEDIPINUM	Cutie x 5 blistere PVC/Al x 10 comprimate eliberare prelungită (4 ani)	C08CA05	MG	generic	11,67	13,30	17,98			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
3959	W12957001		NITROPECTOR 20 mg	COMPR.	20 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	PENTAERITHRITYLI TETRANITRAS	Cutie x 3 blistere Al/PVC x 10 comprimate (3 ani)	C01DA05	PMG	generic	8,97	10,22	13,82			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
4406	W13106001		PADUDEN SR 300 mg	CAPS. ELIB. PREL.	300 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	IBUPROFENUM	Cutie x 1 blister PVC/Al x 10 capsule cu eliberare prelungită (3 ani)	M01AE01	PMG	generic	15,15	17,27	23,34			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
4504	W04939001		PENTOXIFILIN TERAPIA 100 mg/5 ml	CONC. PT. SOL. PERF.	100 mg/ 5 ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	PENTOXIFYLLINUM	Cutie x 5 fiole din sticlă incoloră x 5 ml concentrat pentru soluție perfuzabilă (3 ani)	C04AD03	PMG	generic	12,84	14,63	19,78			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
5044	W06002001		ROMPARKIN 2 mg	COMPR.	2 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	TRIHENXYPHENIDYLLUM	Cutie x 5 blistere Al/PVC x 10 comprimate (4 ani)	N04AA01	PMG	generic	29,31	33,41	43,70			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
5885	W00009002		TROMBOSTOP 2 mg	COMPR.	2 mg	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	AGENCUMAROLLUM	Cutie x 3 bist. din Al/PVC x 10 compr. (3 ani)	B01AA07	PMG	generic	7,07	8,06	10,89			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021.
6494	W00831001		ADRENOSTAZIN 1,5 mg/5 ml	SOL. INJ./PERF.	1,5 mg/ 5 ml	TERAPIA — S.A. — ROMÂNIA	CARBAZOCHROMI SALICYLAS	Cutie cu 5 fiole x 5 ml sol. inj./perf. (1 an)	B02BX02	MG	generic	13,74	15,66	21,17			Prețurile sunt valabile până la data de 1.07.2021."

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. NT 7.591 din 2.09.2020,

având în vedere:

— prevederile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 16 alin (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 290 din 7 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică, după cum urmează:

1. **În anexa nr. 2 — Lista spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a, în tabelul „SPITALE — FAZA a II-a”, după poziția 45 se introduce o nouă poziție, poziția 46, cu următorul cuprins:**

„46.	ALBA	Spitalul Municipal Sebeș (8 paturi pediatrie, din care 3 paturi ATI pediatrie)”
------	------	---

2. **În anexa nr. 3 — Lista cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, pozițiile 3, 5, 31, 34 și 37 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„3	ARGEȘ	Spitalul Orășenesc «Sf. Spiridon Mioveni» — corp vechi Spitalul Județean de Urgență Pitești — Secția de boli infecțioase Spitalul Municipal Câmpulung — Secția de boli infecțioase, Secția de pediatrie, Corp central (patologii asociate pacienților suspecți sau pozitivi COVID-19) și Compartimentul de Psihiatrie. Spitalul de Pediatrie Pitești — urgențe chirurgie pediatrică	Spitalul Municipal Câmpulung	Toate centrele — tură suplimentară Spitalul Județean de Urgență Pitești — cazuri grave și critice
5	BIHOR	Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea Spitalul Clinic de Recuperare Medicală Băile Felix Spitalul Municipal Beiuș — compartiment Boli infecțioase (secție exterioară a Spitalului Clinic Municipal «Dr. Gavril Curteanu» Oradea pentru pacienți pozitivi asimptomatici)	Spitalul Clinic Municipal «Dr. Gavril Curteanu» Oradea	Spitalul Clinic Municipal «Dr. Gavril Curteanu» Oradea

31	PRAHOVA	Spitalul Municipal Câmpina Spitalul Județean de Urgență Ploiești — Compartiment ATI — cazuri severe, cu circuite și linie de gardă separate Spitalul CF Ploiești Spitalul de boli pulmonare Breaza — Secție pneumologie, compartiment adulți Spitalul de Psihiatrie Voila — pavilion COVID-19 Spitalul de Pneumoftiziologie Drajna	Spitalul Municipal Câmpina Spitalul de Obstetrică Ginecologie Ploiești	Toate centrele de dializă — tură suplimentară distinctă Spitalul Clinic Județean de Urgență Ploiești — cazuri grave și critice
34	SIBIU	Spitalul Clinic Județean de Urgență Sibiu — 5 pavilioane externe suport Spitalul de Pneumoftiziologie Sibiu Spitalul General Căi Ferate Sibiu Spitalul Municipal Mediaș — 10 paturi pentru izolarea cazurilor ușoare și medii Spitalul Orășenesc Cisnădie — 50 de paturi pentru izolarea cazurilor ușoare și medii	Spitalul Clinic Județean de Urgență Sibiu — 1 pavilion organizat maternitate	Toate centrele de dializă — tură suplimentară distinctă Spitalul Clinic Județean de Urgență Sibiu
37	TIMIȘ	Spitalul CF 2 Timișoara Spitalul Municipal Timișoara Spitalul Municipal «Teodor Andrei» Lugoj Spitalul Orășenesc Făget (izolarea cazurilor asimptomatice și ușoare)	Maternitatea Bega Timișoara	Toate centrele — tură suplimentară distinctă Spitalul Județean de Urgență Timișoara — cazuri grave și critice

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 2 septembrie 2020.
Nr. 1.511.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

